

بنیادهای رمانیتیکی شعر

مسعود دلاویز

دانشجوی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمران

چکیده

پایه‌های فلسفی معین و مدعی تفسیر و تعبیر «واقعی‌تر» حیات و پدیده‌های آن، که در طول تاریخ آغاز و ادامه حیات خویش و حوزه متأثر از این مکتب نه تنها ادبیات بلکه تمام افکار، عقاید، ایده‌های اجتماعی و سیاسی، جنبش‌های مذهبی و حتی اعتقاد را شامل می‌شود. در واقع، رمانیسم اصطلاحی است که به جنبشی که در ادبیات، سیاست، هنر و فلسفه اواخر قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم به وجود آمد، اطلاق می‌شود. از این جهت، حوزه کاربرد وسیعی دارد و معانی پیچیده‌ای را در بر می‌گیرد. بدین ترتیب، رمانیسم بیش از آنکه یک جریان ادبی باشد، مرحله‌ای از حساسیت اروپایی و به نوعی خیزشی اجتماعی-سیاسی-اقتصادی است که در انگلستان و سپس در آلمان و فرانسه ظاهر شد.

پیدایش این مکتب بیانگر مرحله گذار جامعه اروپایی از سنت به مدرنیسم و قرار گرفتن در آستانه تمدن صنعتی است. انقلاب کبیر فرانسه، انقلاب صنعتی، گسترش شهرنشینی، اوج گرفتن طبقه متوسط و بورژواشی شهری، توسعه راههای موصلاتی و رونق بازگانی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار در این نهضت اجتماعی-ادبی-سیاسی هستند. جامعه‌شناسان جوهر رمانیسم را مبارزه با سرمایه‌داری زیر پرچم ارزش‌های ماقبل سرمایه‌داری و حاصل اعتراض روش‌نگارکاری می‌دانند که حاکمیت ارزش‌های مادی و تفکر سودجویانه رانفی می‌کنند (سهیر و لوروی، ۱۳۷۳: ۱۲۸-۱۲۱).

آنچه به عنوان یکی از مکتب‌های ادبی مورد بحث ماست، مکتبی است که در ربع آخر قرن هجدهم و سی سال اول قرن نوزدهم در ادبیات بروز کرده و نخستین وجه مشخص آن تضاد و مخالفتش با کلاسیسم جدید و اصول و مبادی آن بوده است.

اصطلاح رمانیسم برگرفته از کلمه رمانس Romance و صفت رمانیک Romantic از کلمه لاتینی «رمانتیکوس» Romanticus گرفته شده است.

ادمۀ مطلب در وبگاه مجله

رمانیسم یکی از مکتب‌های اصلی در ادبیات جهان است که در مقابل با خردگرایی نئوکلاسیسم در قرن هجدهم با شعار بیان احساسات آزاد فردی، بازگشت به طبیعت، نگرش تخیلی پا به عرصه وجود گذاشت. این مکتب در دوره مشروطه و بر اثر ترجمه آثار اروپایی در ادبیات ایران ظهر کرد و پس از آن، به یکی از جریان‌های عمدۀ شعر نو تبدیل شد. یکی از شاعرانی که در اشعار خویش بهطور گسترده از اصول و مبانی این مکتب پیروی کرد، فریدون مشیری بود که توانست معیارهای این مکتب را با هنر، ذوق و تفکر شعری خویش پیوند دهد و اشعاری با مایه‌های رمانیک بسازد.

اساس در این پژوهش بررسی اصول و نفوذ رمانیسم و ویژگی‌های آن در شعر مشیری است و اینکه او چگونه توانسته است با تکیه بر اصولی چون توجه به احساسات شخصی و بیان آزاد آن‌ها، نکاه کشف و شهودی به طبیعت و اتکا به تخیل، بر میزان ادبیت کلام شعری خویش بیفزاید.

کلیدواژه‌ها: رمانیسم، فریدون مشیری، انسان‌باوری

مقدمه

تعریف رمانیسم همواره با دشواری‌های گوناگون روبرو بوده است، و به همین دلیل، بسیاری از صاحب‌نظران به جای تعریف رمانیسم، سعی کرده‌اند با بررسی تاریخ و چگونگی شکل‌گیری این مکتب و بررسی مفاهیم، درون‌مایه‌ها، جنبه‌ها و زمینه‌های آن به شناخت و درک روش‌تری از آن دست یابند. باید گفت که در تاریخ ادب غرب شاید هیچ‌کدام از مکاتب ادبی به اندازه رمانیسم همه‌جاگیر و گسترده نبوده باشد. وقتی از رمانیسم بحث می‌شود، تصور همگانی بیشتر معطوف به احساسات رقيق و غالباً عاشقانه دوران جدایی است، اما برخلاف این تصور معمول، رمانیسم نه به گل و پروانه و منظرة شاعرانه مربوط است و نه به خیال پردازی‌ها و سیر در آسمان‌ها، بلکه مکتبی است با جهان‌بینی ای مبتنی بر